

Broma extrema

La crisi s'ha de superar. Els actors Xavo Giménez i Pau Blanco interpreten uns personatges còmics i lúcids. LAIA CÁRDENAS

va com persuasiva amb la seva dansa, ha de tornar al TNC i al Romea en pocs mesos, sempre que pugui superar la lesió que va patir en l'estrena d'*El salt de la puça* al Temporada Alta. Carles Santos irradia un magnetisme icònic a partir del seu doll de musicalitat, sigui interpretant el seu estimadíssim Rossini a *El compositor, la cantant, el cuiner i la pecadora* o bé amb partitura pròpia. També el treball més tendre troba bon ressò en els espais de petit format. És el cas d'*El Pont Flotant*, que va sorprendre fent sortir a escena els seus pares en *Com a pedres* a la Sala Beckett i encara més quan van convidar els espectadors a una paella que es feia mentre durava l'espectacle *Exercicis d'amor*. Una mirada còmplice del que ha de ser la relació dels actors amb ganes d'agradar i el públic. *

pels orificis actors des d'on el text ha de respirar i, posteriorment, expulsar-lo. L'alè que diu és, realment, un cop d'aire que esbufega. Potser és una mica un artifici jugar amb un Louis de Funès en format ninot però, certament, permet marcar una diferència entre el text i l'actor. Novarina diu que els millors actors són dones. Però, en canvi, posa d'exemple Funès. Aquesta és l'ambigüitat calculada amb la qual escriu l'autor. Perquè és indiferent la sexualitat del que diu el text, el que compta és com s'esmuny a escena perquè la paraula regni. Recomanable per, tot i la radicalitat, veure com l'actriu es llança al buit, a un forat negre que abdueix, amb una espiral de reiteracions. *

CARTA ALS ACTORS

Valère Novarina
Direcció: M. Maicas
Intèrpret: L. Mendoza
Lloc i data: Dissabte, 1 de desembre (fins al 9) a La Seca.

Carta pujada a escena per evocar als actors com han d'apropriar-se el text, evitant les croses de direcció. Parcerisas amplia la informació a la pàgina 30

S'AIXECAELTELÓ

Recuperació d'una revisió

Atrium Teatre va presentar, ara just fa un any, l'adaptació de *Les tres germanes*. Es tractava d'un text pensat per a només tres actrius, que va plantejar José Sanchis Sinisterra a partir del clàssic de Txèkhov. L'obra gira entorn de la desil·lusió i la decadència de la classe benestant russa, dotant-la d'una intel·ligent i dinàmica combinació entre tradició i contemporaneïtat. El muntatge, interpretat per Patricia Mendoza, Mireia Trias i Matilda Espluga, torna ara, gràcies a l'èxit del desembre passat. Una reposició més a la cartellera barcelonina que ve a satisfer la demanda de l'audiència.

LES TRES GERMANES

de José Sanchis Sinisterra (a partir de Txèkhov)

Direcció: Raimon Molins

Lloc i data: A l'Atrium de Barcelona, fins al 5 de gener vinent.

Intuïció i música

Els Pirates Teatre es deixen seduir per la música en directe, sense pretendre fer teatre musical. En aquesta peça, la línia argumental, també de collita pròpia, repassa cançons que ja han interpretat en els seus onze anys d'història. Amb un clar sentit de l'humor retraten una companyia que ben bé podria ser la seva. L'acció es desenvolupa al Círcol Maldà, un espai que també ha experimentat sovint entre la teatralitat i la música, dos elements que casen perfectament en aquell espai per a privilegiats, a causa de la seva reduïda capacitat.

SING SONG SWING

d'Els Pirates Teatre

Direcció i dramaturgia: Adrià Aubert

Intèrprets: Laura Aubert, Ariadna Cabiró, Núria Cuyàs, Ricard Farré i Lluna Pindado

Lloc i data: Al Círcol Maldà, fins al 6 de gener.

Interpretar fidelment un clàssic

La companyia Qollunaka tanca la seva minigira de *Terra Baixa*, després d'haver-la representat a Terrassa i Sabadell. A diferència d'altres muntatges, Qollunaka s'ha mantingut fidel al text original d'Àngel Guimerà. Una quinzena d'actors surten a escena per abordar una de les obres catalanes més representades i traduïdes, que ha esdevingut tot un clàssic. Aquest drama planteja l'oposició entre el pla corromput i la muntanya incontaminada.

TERRA BAIXA

Àngel Guimerà

Companyia: Qollunaka

Lloc i data: Demà, 8 de desembre, al Teatre Municipal de Ribes de Freser

ARTS DEL MOVIMENT

Dansa a Catalunya (1966-2012)

Comissaris: Joaquim Noguero, Bàrbara Raubert

Lloc i data: Ars Santa Mònica, fins al 26 de gener.

L'exposició a l'Arts Santa Mònica recupera la memòria recent d'un art efímer com és la dansa. La dansa s'expressa amb el cos en moviment per desaparèixer tot seguit. Queda, però, en la coreografia i en el pòsit que deixa com a llegat per als que continuaran movent-se endavant.

Dos mons. L'obra aprofundeix en com els personatges confiats acaben contaminant-se de la maldat dels poderosos de la plana. QOLLUNAKA